Ч. 74. Второк 2 (15) цьвітня 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

(До ситуациї. — Італїяньско-швайцарский конфлїкт. — Розрухи в Бельгії.)

Німецке людове сторонництво видало такий комунїкат: Сторонництво приймило до відомости ухвали вірно-конституцийного і християньско-социяльного сторонництва, котрі в засаді відкидають заняте опозицийного станови ща супротив правительства, а тим самим документують, що не хочуть спільно поступати з німецким людовим сторонництвом. Німецке людове сторонництво не возьме більше участи в конференциї президий клюбів, і з вдоволенєм витає факт, що німецке поступове сторонництво ухвалило іти рука в руку з німецким людовим сторонництвом. Розуміє ся, що німецке людове сторонництво також в будучности в национальних справах буде старати ся поступати спільно з иншими німецкими сторонництвами". Ся заява розбиває конференцию президий клюбів лївиці. На лївиці зачала ся правдива анархія. Прихильники теперішного парляменту уважають розбите німецкої солїдарности за нещастє парляменту і парляментарної засади взагалї. Гр. Фетер має бути дуже песимістично настроєний і хоче зложити достоїньство президента.

Швайцария зірвала дипльоматичні зносини з Італією, а причина була така: Італїяньский посол в швайцарскім Берні, Сільвестрелї, жалував ся перед союзною радою, що дневник Le Reveil в своїх статях обиджує короля Гумберта і славить его убийців. З того прийшло до особистого конфлїкту між італїяньским послом а союзною радою. З тої причини союзна рада зажадала відкликаня посла. Коли італїяньске правительство не хотїло сего зробити, союзна рада зірвала з послом всякі зносини. В відповіди на се італїяньске правительство зірвало зносини з швайцарским послом в Римі. В национальній і становій радї відчитано письмо союзної ради з донесенєм о зірваню зносин з італїяньским послом, в котрім союзна рада заповідає предложенє докладного справоздання. Се письмо принято до відомости оплесками.

Демонстрациї робітників в Бельгії, звернені против правительства і тих парляментарних партий, котрі противлять ся демократичній ревізиї конституциї і загальному голосованю, вже переступили границю леґальної акциї, бо демонстранти вже не обмежають ся на походах, сьпівах і окликах, але атакують війско і противників камінєм, стрілами і динамітом. Війско також вже стріляло, а навіть мусїло розбивати барикади. Ґенеральна рада робітників ухвалила видати відозву, аби в понедїлок всї робітники урядили ґенеральний стрейк за ревізиєю конституциї і за загальним голосованєм. Відтак на великих зборах робітників провідники социяльних демократів взивали робітників, аби заховували ся спокійно. Се взиванє робітники приняли протестом. Загальний стрейк має розпочати ся ві второк. На послїдній кабінетовій радї король мав дораджувати міністрам, аби згодили ся на загальне голосованє. Однак кабінетова рада заявила ся против того і рішила зарядити як найострійші средства для здавленя розрухів. Всї публичні будинки окружені війском. На вчерашнім засїданю палати послів прийшло до острої сварки між социялїстами а лїбералами, а навіть до бійки на пястуки між социялїстами а клерикалами. Президент мусів замкнути засїданє і посли розійшли ся серед погроз социялїстів. Дневники доносять, що парлямент буде розвязаний. Ситуация в містах зачинає бути що-раз грізнїйша, напливають маси робітників з провінциї, аби брати участь в демонстрациях. Вчера по полудни товпа зложена з 4000 страйкуючих робітників ждала на двірци на приїзд флямандских робітників з копалень околиці. Прийшло до конфлїкту з жандармериєю, котра замкнула дворець. Жандармерию обсипано цеглою і камінєм; обі сторони стріляли. Інтервенїював також відділ кінноти. Одного поліцияна ранено. Коли надїхав поїзд з флямандскими робітниками, жандармерия обсадила вхід на улицю. Прийшло до бійки, в котрій ранено богато осіб. Ранених розміщено в сусїдних домах. В Брукселї розльоковують війско в ріжних дільницях міста, аби униможливити ексцеси. Війско патролює на улицях. Вчера перед вечером позамикано всї склепи зі страху перед рабунками. В передмістях громадять ся товпи робітників. На провінциї також сконсиґновано війско. Міністер війни зарядив покликанє резерви з лїт 1898 і 1899. В Брукселї і кількох провінциональних містах прийшло до бійки між населенєм а демонстрантами; по обох сторонах є бо-

---

49) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Повість із старого Египту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з дванайцятого німецкого видання.)

(Дальше.)

Коли вже були самі, спитав Амені поета:

— Длячого ти не хотїв проголосити народови то рідке чудо, що наповняє радостию всїх ереїв некрополї?

— Бо ти учив мене, — відповів поет, — що правда єсть найвисшим ступенем, і висшого вже нема.

— Того учу я тебе ще й другий раз в отсїй хвили, — сказав Амені. — А що ти признаєш ся до тої науки, длятого питаю тебе в імени сьвітлої доньки Ри: чи ти може сумніваєш ся о правдивости сего чуда, що так виразно стало ся в наших очах?

— Сумніваю ся, відповів Пентаур.

— Стій же на тім високім ступени правди, говорив Амені дальше, — і скажи нам, щоби ми довідали ся, які то сумніви ослабляють твою віру.

— Я знаю, відповів поет, споглядаючи понуро, — що то серце, котрому нарід має покланяти ся як би яким богам, а перед котрим клопять ся навіть і ереї, як колиб оно було посудиною душі Ри, виймлено із кровавої груди простого зьвіряти, та потайком вкинено до канопів, в котрих були внутренности Руї'го.

Амені відступив ся кроком взад а Ґаґабу відозвав ся: Хто то казав? Хто то може доказати? Чоловік мусить на старість слухати якихсь огидних бесїд!

— Я знаю, хто то казав, — відповів Пентаур рішучо, — але імени его не можу сказати.

— То ми гадаємо, що ти помиляєш ся і що тебе якийсь обманець здурив! — відозвав ся Амені. — Ми то вислїдимо, і того, хто таке видумав, покараємо! Підоймати на глум голос богів, то гріх, і далекий від правди кождий, хто охотно слухає брехнї. Сьвятим і трикратно сьвятим єсть, ти засліплений безумче, то серце, котре я завтра отсими руками хочу показати народови, а котрому ти, коли не по доброму, то з примусу мусиш аж до самої землї поклонити ся! Ідиж тепер, та подумай над тими словами, якими ти завтрішного дня маєш підняти в гору душі народу, та ще одно собі запамятай: та й правда має всїлякі степенї і ріжнородний єсть еї вид, так само, як і форма богів. Як сонце не котить ся заєдно простою дорогою, як зьвізди ідуть вигинаними дорогами, котрі ми порівнуємо зі закрутами гадини Меґен [1], то так само дозволено, ба не дозволено, але наказано тим, що видять час і простори, і котрим дістало ся в участи правити судьбою людий, іти крутими дорогами, щоби довести висші цїли до побіди, а ви тих доріг не розумієте, і гадаєте, що они відступають від дороги правди. Ви видите лиш то, що нинї, а ми видимо то, що завтра, і ви повинні в то вірити, що ми вам подаємо за правду! Та ще й то собі запамятай: брехня плямить, але сумнїв убиває душу!

Амені говорив з великим роздразненєм. Коли Пентаур вийшов, а найстарший ерей і Ґаґабу лишились самі, відозвав ся Амені:

— Що то такого? Хто то нам псує той чистий, дитинячий ум того вельми даровитого молодця?

— Він мабуть сам себе псує, — сказав Ґаґабу. — Він покидає ся старого закона, бо відчуває, що в его творчім дусї настає новий.

— Але бо закони, — відозвав ся Амені, — настають і ростуть як лїси, що дають тїнь; нїколи їх не робить хтось один! Я люблю поета, але мушу его вязати, бо в противнім случаю він готов буяти, як той Ніль, що розриває гати, скоро за дуже прибуде. А то, що він тут каже о чудї....

[1]) В египетских письмах під заголовком: „О тім, що знаходить ся в глубині" (підземний сьвіт) згадує ся часто про гадину Меґен, котрої закрути мали означати ту дорогу, по котрій ішло сонце підчас ночи, ніби на тамтім сьвітї. В кождій сьвятини держано сьвяті гадини, а мумії гадин знайшли ся також і в Тебах. Плютарх розповідає, що гадину уважано длятого за сьвяту, що она не старіє ся і суваючись порушає ся легко без ніг, подібно як зьвізди на небі.

гато ранєших. В Басен ді Сантр прийшло до дуже острого конфлікту між тисячами стрейкучих а жандармериєю. Лїберальні посли звернули ся до короля з просьбою о інтервенцию в користь загального голосованя. Справу здає ся порішить ґенеральний стрейк; сумнїваують ся лише, чи робітники будуть могли довго видержати. До тепер застрейкувало кількадесять тисячів.

Новинки.

Львів дня 14-го цьвітня 1902.

— **З львівскої аепархії.** Презенти дістали оо.: Едвард Косановский на Стрілків, Юліян Левяцкий на Зелену, Григорий Словицкий на Буск, Михаїл Яцкевич на Красів, Олександер Чубатий на Жуків. — Завідательства одержали: о. Иоан Гарматїй в Зарудю, о. Василь Владичин в Долині, о. Лев Юрчиньский в Помонятах. — Сотрудництва дістали: о. Володимир Каратницкий в Псарах, о. Виктор Несторович в Сороках, о. Алексей Ганас в Бурштинї, о. Василь Терещук в Доброводах, о. Богдан Охримович в Козовій, о. Михайло Власенко в Пониковици малій, о. Михайло Сивеньний в Щирци, о. Алексей Пясецкий в Городку, о. Володимир Мармаш в Вишенції великій.

— **З товариства „Днїстер“.** Високосьвященний Митрополит Андрей Шептицкий принявши дуже ласкаво до відомости справоздане Ради надзираючої товариства взаїмних обезпечень і взаїмного кредиту „Днїстер“ за минувший рік адміністрацийний 1901, висказав для товариства і єго управи слова признаня і удїлив товариству свого Архиєрейского благословеня. Високосьвященний Митрополит виразив ся в своїм письмі як слїдує: „При тій случайности мило Нам виразити П. Т. Товариству Наше вдоволене з так сьвітлого розвою і се скріпляє в Нас надію, що так солїдна і видатна дїяльність товариства і єго виконавчих органів в великій мірі причинить ся до піднесення добробиту нашого руского народу, а запевняючи о Нашій повній прихильности на дальше — як найсердечнїйше поручаємо цїле товариство опіцї Всевишньому і з Своєї сторони як найохотнїйше удїляємо Наше Архипастирске благословеніє“.

— **Дім поправи для малолїтних** мало би відкрити правительство в Станиславові при тамошнім домі карнім. Запитаний о гадку заряд дому карного відповів, що годить ся з проектом, лиш щоби се був окремий павільон, відгороджений від головного заведеня, та лише стояв під спільним зарядом.

— **Виродок.** В Билинї великій коло Луки в повітї самбірскім, привела Катерина Сичак дня 31 марта с. р. на сьвіт зовсім здорову дитинку, хлопятко, але без рук і ніг.

— **Самоубийство.** Дня 28 марта с. р. відобрав собі житє вистрілом з пістолета в Новосілцї, повіта підгаєцкого, селянин Максим Щербан, лїт около 55, котрий не маючи дїтий розтратив цїле майно а наконець жив з тих гроший, які єму ще лишили ся по проданю хати. Причина самоубийства була імовірно брак средств і охоти до житя.

— **Обікража церкви.** В Яворові, турчаньского повіта, не вислїджений доси злодій виймив вікно в церкви а добувшись так до середини забрав звідтам 240 К. Жандармерия з Борянї арештувала яко дуже підозрілого о ту крадїж Онуфрія Місяйла, у котрого знайдено долото, котрим помагав собі виважувати вікно.

— **Нещасливі пригоди.** Кондуктор зелїзниць державних, Станислав Жеґльонь, в Новім Санчи, вернувши з дороги домів, зажадав від жінки, щоби дала єму їсти. Заким ще жінка приготовила страву, Жеґльонь вийняв із шафи фляшку, а гадаючи, що то горівка, напив ся з неї карболевого квасу, від чого опісля тяжко занедужав і помер. В сім случаю на нікого не спадає вина. — Дня 7-ого с. м. кількох господарів з Вовчиня, повіта станиславівского, вертаючи в ночи з празнику в Підлужу, переїздили возом через ріку Бистрицю. Ріка була прибула, а рвуча вода перевернула віз з людьми, з котрих Никола Григораш утонув ся, і тїло єго зловлено на водї аж по двох днях.

— **Сумний конець молодого пяниці.** Северин Пукало, син Івана з Вербятина, повіта бучацкого, лїт 18, був занятий при ладованю оковити дня 4 с. м. на стациї в Озерянах і дібрав ся до оковити та напив ся єї стілько, що мимо помочи лїкарскої помер до 48 годинах. Смерть наступила наслїдком затроєня алькоголем.

— **Значні крадежі.** Невислїджені доси злодії добули ся вчера в ночи до помешканя шинкаря Григория Чемереса при ул. Городецкій, забрали у него одїж і коралї вартости 600 К., а крім того готівкою 800 К.

— **Огонь.** В Домоставі, повіта низького, вибух дня 4-го с. м. огонь в хатї селянина Войтїха Василевского і знищив хату тогож селянина вартости 100 К. Ходить чутка, що Василевский сам підпалив хату, щоби в той спосіб одержати від товариства асекурацийного відшкодоване в сумі 800 К, на яку то суму згорівша хата була обезпечена.

— **Покусані скаженим псом.** В Бабинї під Самбором пес дорожника Радваньского сказившись покусав насамперед дома малу дитину, відтак двоє старших дїтий і вибіг на дорогу та напав там на 7-лїтного жидика, котрого перевернув і покусав. На крик хлопця вибігло з хати двоє дїтий а пес кинув ся і на них та покусав їх. Якийсь старший жид вибіг ратувати малого, що лежав на земли, а пес кинув ся й на него та вигриз єму кусень лиця. Скажений пес кидав ся ще й на инших людий та на худобу, і побіг як до Ваневич, де також мав покусати людий. Покусаних, о котрих власти довідали ся, відвезено до заведеня дра Буйвіда до Кракова.

— **Заковязло на віки біднятко.** Дня 6 цьвітня с. м. вийшов з дому Петруньо Кущок 3-лїтний синок Сидора Кущака селянина з Любичи-Княже, присїлка Колайцї, повіта равского, в незвістнім напрямі і аж на другий день найдено єго неживого далеко в поли. Біднятко мабуть замерзло, бо мало на собі лиш сорочинку та було босе і простоволосе. — Як то наші люди мало доглядають своїх дїтий та мало дбають про них. Кілько то з тих бідня-

---

— А хибаж ти тому причиною? — спитав Ґаґабу.

— Що до сего одного, то нї! — сказав на то Амені.

— Але Пентаур правдолюбивий і готов би повірити, — сказав старий, і призадумав ся.

— Я то знаю — відповів на то Амені. — Так і стало ся, як він казав. Але хто би то зробив, і хто звірив ся єму з тим поганим дїлом?

Оба єреї задумані споглядали в землю?

Амені перший відозвав ся і сказав: Пентаур вернув сюди з Небзехтом, а они оба великі приятелї. Де був лїкар, підчас коли я перебував в Тебах?

— Він доглядав дитини парашта Пінема, котру Бент-Анат покалїчила, і сидів коло неї через три днї — відповів Ґаґабу.

— А то Пінем розрізував грудь Руїґо — відозвав ся найстарший єрей. Тепер вже знаю, хто то ослабив віру Пентаура! Ніхто инший лиш той гикавий нищ і він відпокутує за то. Але тепер треба подумати о завтрішнім сьвятї, а позавтру переслухаю того честивця і нехай знає, що значить строгість!

— Насамперед переслухаймо слїдителя спокійно, — сказав Ґаґабу. — Він окрасою нашої сьвятинї, бо він не одно вислїдив, а знане у него велике.

— То все розважимо по сьвятї — перебив Амені старому. — Маємо ще ботато дечого залагодити.

— А пізнїйше ще більше розважити — сказав на то Ґаґабу. — Ми вступили на небезпечну дорогу. Таже ти знаєш, що з мене неспокійний дух, хоч я лїтами й постарів ся; та на лихо, я нїколи не знав, що то значить побоювати ся! Але Рамзес то премогучий чоловік, а обовязок наказує менї спитати тебе: чи то не ненависть спонукує тебе до занадто скорого і необачного дїланя против короля?

— Я не знаю нїякої ненависти до Рамзеса — відповів Амені поважно. — Як би він не носив корони, то я би єго й любив. Таже я єго знаю, мов би я був єму рідним братом, і цїню в нїм все, що велике, ба й признаю то охотно, що він не з тих, у котрих дрібницї мають значінє. Як би я не знав, як могучий есть ворог, то ми би чей позбули ся єго меншими средствами! Як я, так і ти то добре знаєш, що він наш ворог! На твій, не мій, ні та й не наших богів, але давних споконвічних постанов, після котрих треба правити сим народом і сим краєм, а длятого передовсїм також і тих, до котрих належить берегти сьвяті науки з давних часів і вказувати дорогу володїтелеви. Я маю на думцї єрейство, котрим правити належить до мене, і за права котрого борю ся всїма средствами духа. Таже ти знаєш, що в сїй боротьбі після наших тайних законів боги осїняють блеском чистого сьвітла правди все, що инакше здавалось би неправдою, зрадою і підступом. Як лїкар уживає ножа і огню, щоби вилїчити недужих, так вільно й нам ужити чогось хоч би й найстрашнїйшого, щоби уратувати цїлість, скоро їй грозить якась небезпечність. Тепер видиш, що я воюю всїлякими средствами, бо коли не будемо нїчого робити, то з тих що правлять державою станемось невільниками короля.

Ґаґабу потакнув на то, а Амені говорив дальше тим сьпівучим голосом, яким звичайно сповіщав прикази богів, коли вийшов із найсьвятїйшого місця сьвятинї: Ти був моїм учителем і я цїню тебе високо, длятого треба, щоби ти довідав ся всего, що мене зворушає і що мене спонукало розпочати страшну борбу. Як знаєш, я виховував ся в отсїм домі разом з Рамзесом і Сеті розумно зробив, що казав тут учити свого сина разом з другими хлопцями. Лиш наслїдник престола і я здобували собі нагороди в поважних річах і в забаві. Правда, що він скорше понимав як я — робив сьмілїйші проекти, але у мене була більша старанність і глубша гадка. Він нераз сьміяв ся з мого потяжкого стремленя, а менї то, що він так славно умів, здавалось лиш пустою марою. Ми стали старші, але найглубші основи нашої вдачі все-таки не змінили ся. Він вирвав ся на сьвіт до величавих дїл, покоряв народи і ріками крови своїх горожан підняв він блеск єгипетского імени до небувалої висоти.

Я трудив ся пильно в моїм житю та учив молодїж і беріг постанов, котрі впорядковують спільне житє людий побіч себе та сполучають нарід з богами. Я з ревностию перечитував старі письма і довідав ся неодного поучаючого слова від старих людий. Відтак порівнував я теперішні часи з давнїйшими. Чим були єреї? Як стали ся они такими, якими суть? Що було би з Єгипту, як би нас не було? Нема нїякої штуки, нїякої науки, нїякого знаня, якого би ми не придумали, не виобразували, не виконували єго. Ми коронували володїтелїв, ми називали їх богами, та учили нарід віддавати їм честь мов би богам, бо товпі потреба руки, котра би єї вела і перед котрою би она дрожала, мов би перед кулаком премогучої судьби. Ми служили радо богови на тронї, що як той один після вічних законів, приказував і панував після наших постанов. З посеред нас вибирав він собі дорадників, ми подавали єму до відомости, що годить ся для краю, він слухав нас охотно і робив то. Давні королї були руками, а ми, єреї, головою. Ну, а тепер, мій отче, чим ми стали? Нас уживають, щоби держати нарід в вірі, бо скоро він перестане віддавати честь богам, то чи схоче покланяти ся королям? Сеті важив ся не на одно, а єго син ще більше, длятого они оба просили помочи богів. Рамзес єсть побожним чоловіком, приносить пильно жертву і любить молитву. Ми потрібні для него яко кадильники, яко ті, що ріжуть зьвірята на жертву, яко ті, що відмавляють молитви і толкують сни, сли у него вже не дорадниками. Мій озирiский отець, достойнїйший від мене старший єрей просив з приноручення великої ради пророків єго батька, щоби він відступив від свого грішного пляну і не сполучав північного моря сплавним каналом з нечистою водою очеретового моря. Така

ток іде марно зі сьвіта лиш длятого, що нема їх кому доглянути.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: З огляду на надзвичайні утрудненя, повсталі в наслїдок перебудови двірця зелїзничого в Бориславі, запроваджує ся за дозволом ц. к. Міністерства зелїзниць з дня 31-го марта с. р. ч. 12.560/16. по мисли § 63 реґуляміну руху і § 6 постанов виконавчих до уступу 14 межинародної умови для перевозу зелїзничого з днем 10-го с. м. продовжене речинця достави для посилок товарових (з вимкою худоби) так в руху австро-угорскім, як і межинароднім. — Продовжене се дотичить так посилок, надаваних в стациї Борислав, як і посилок надходячих до тої стациї. — Заведене вже від 1-го цьвітня 1889 продовжене речинця достави для подібних посилок в руху на ц. к. зелїзницях державних в Галичині, позістає і надальше в силї.

Телеґрами.

Льондон 14 цьвітня. Провідники Бурів прибули до Преториї двома окремими поїздами. Одним приїхали представителї Оранїї, другим представителї Трансвалю. Оба представительства змешкали окремо.

Берно 14 цьвітня. Союзна рада уділила швайцарскому послови в Римі дрови Карлинови відпустки на необмежений час.

Відень 14 цьвітня. Командант львівского корпусу ґен. Фідлер прибув тут вчера вечером.

Брукселя 14 цьвітня. Відпоручники робітничих синдикатів урадили, аби від нині розпочато загальний страйк.

Надіслане.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодіжи. Цїна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодїж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житеписи і погляду на литературну діяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

— **„Краєвий Союз кредитовий“** видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цїнах:

1. Книга довжників	. . . аркуш	по	10 сот.
2. Замкненя місячні	. 2 аркуші	„	5 „
3. Інвентар довжників	. аркуш	„	5 „
4. „ вкладників	. „	„	5 „
5. „ удїлів	. . . . „	„	5 „
6. Книга головна	. . . . „	„	10 „
7. „ лївідацийна	. „	„	10 „
8. „ вкладок щадничих	„	„	10 „
9. „ удїлів членьских	„	„	10 „
10. Реєстр членів	. . . . . „	„	10 „

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзї кредитовім“ у Львові, Ринок ч. 10 I. поверх.

робота вийде на користь лиш Азіятам [2]). Але Сеті не послухав нашої ради [3]). Ми хотїли зберегти давний подїл краю, але Рамзес завів новий на шкоду єреїв. Ми остерігали перед новими кровавими війнами, а король раз по раз вибирав ся в похід. Ми маємо давні сьвяті грамоти, що увільняють наших робів від войска; а ти преці знаєш, що він подер їх грішною рукою. З давен давна не сьмів нїхто ставити в сїм краю сьвятинь чужим богам, а Рамзес робив вигоду людем з заграници і дозваляв не лиш в північнім краю, але й в Мемфісї, ба й тут в Тебах ставити на передмістях чужинців вівтарі і величаві сьвятинї, кровожадним [4]) лжебогам всходу.

— Ти говориш як би який віщун — відозвав ся старий Гаґабу — а то що говориш, то чиста правда! Ми що називаємо ся єреями, але, горе, нашої ради вже не питають. — Ви маєте приготовляти людем красшу долю на тамтім сьвітї — сказав Рамзес; — але правити їх судьбою тут на земли маю лиш я сам право!

— Так він казав — відозвав ся Амені.— І як би більше нїчого не сказав, лиш то одно, за то треба би єго вже засудити. Хибаж потребую тобі то казати, з відки взяло ся тото фараонове кодло? Колись називали ми тих людий, що приходили зі всходу, що нападали на нашу вітчину мов рої саранчі, що еї рабували і гнобили „язвою пошести“ та „розбишаками“. До них належали і Рамзесові предки. Коли предки Аніґо прогнали Гіксосів, зажадала тота сьміла родина верховодів, що тепер панує в Єгиптї, щоби їй зроблено ласку і позволено остатись над Нілем. Она служила у войску, відзначила ся і наконець удало ся Рамзесови першому позискати войско для себе і скинути з престола замішаний в богохульство старий рід правдивих синів Ри. Лиш нерадо мушу признати, що правовірні єреї — твій дідо і мій належали також до них — помагали сьмілому грабежникови корони, котрий держав ся вірно давної науки. Не менше як сто предків з мого і тількож з твого роду та й богато инших єрейских родів померло тут над Нілем, а з Рамзесових предків знаємо лиш десять та й звістна річ, що они зайшли з чужини! Як всї Семіти, такий і він. Они люблять волочити ся, а нас називають „плугаторами“ [5]) та сьміють ся з того мудрого спокійного ладу, в якім ми живемо, управляємо нашу чорну землю, та в трудах духа і тїла дожидаємо довгої смерти. Они волочать ся в походах за добичею, висилають кораблї на моря та не знають нїякої любої, постійної домівки. Ідуть туди, де сподівають ся якогось зиску, а коли вже нема чого розхапувати, то ставлять собі хату на иншім місци. Оттаким був Сеті, таким єсть і Рамзес! Побудуть, що правда, який рік в Тебах, а відтак вибирають ся на війну в чужину. Бути побожно скромними і слухати ради мудрійших дорадників, того они не знають і не научать ся того нїколи.

(Дальше буде).

[2]) Порти над очеретовим т. є. Червоним морем, були в руках Фенікіян, котрі плили звідси на полудне, щоби привозити коріне з Арабії і золото з Офіру.

[3]) Король Нехо зачав копати Суезкий канал, але не докінчив єго, бо ворожба сказала єму, що з того вийде хосен лиш для чужинців.

[4]) В Єгиптї заказано було вже давно приносити людий богам на жертву, що робили Фенікіяни ще й в пізнїйших часах, приносячи людий на жертву божкови Молохови.

[5]) Бедуїни називають погірдливо ще нинї тих людий в Єгиптї, що роблять коло ріллї. Феллах (в множині феллахін), т. є. плугаторами.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год

Зі Львова

посп.	особ.	
відходить		
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мукача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск в Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Струже
	9·00	„ Сколього, Лавочного від 1/7 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск в гол. двірця
	10·25	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск в гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 7/5 до 10/9 в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівка
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 18/5 до 10/9
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45		До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	7·52	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня. Берна, Варшави а Орлова від 15/3 до 15/9.
	6·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мукача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в недїлї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова. Відня. Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

До Львова

посп.	особ.	
приходить		
		День
	4·40	Зі Стрия, Самбора, Борислава
	6·10	„ Кракова
	6·20	„ Черновець. Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·10	„ Сколього, Хирова, а з Лавочного від 1/7 до 15/9.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5·55		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.11	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в недїлю і сьвята
	7·36	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/9 до 10/9
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що день
8·40		„ Кракова. Відня. Любачева
	9·15	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·15	„ Кракова, Відня. Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови. Підвисокого
	10·25	„ Підволочиск. Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети агенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

І Н С Е Р А Т И.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).